

GLAS SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

LETO III.

VOCERO DE LA CULTURA ESLOVENA

ŠTEV. 4

SV. OČE PIJ XII. -- MECEN SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

Dne 12. marca letos je poslal slovanski asistent Jezusove družbe p. Anton Prešeren Slovenski kulturni akciji dopis vatikanskega državnega tajništva, ki se glasi:

Segreteria di Stato
di sua Santità
Nº. 369.328/S

Dal Vaticano, 8 marzo 1956.

Reverendissimo Padre,

In riferimento alle istanze della Paternità Vostra Reverendissima in data 27 ottobre 1955 e 6 marzo 1956 in favore dell'Associazione Culturale Slovena in Argentina, ho il piacere di farle conoscere che il Santo padre ha testé elargito un sussidio di pesos argentini 4.000.— (cuattromila) alla predetta Associazione, a sostegno e a incoraggiamento nelle difficoltà iniziali.

Profitto dell'occasione per professarmi con sensi di religioso ossequio

della Paternità Vostra Reverendissima
dev.mo nel Signore

+ Carlo Grano
sostituto

V prostem, pa smiselnem prevodu se glasi dopis:

Državno tajništvo
Nj. Svetosti
Št. 363.328/S

Vatikan, 8. marca 1956.

Častitljivi oče,

glede na Vaše prizadevanje, častitljivi oče, z dne 27. oktobra 1955 in 6. marca 1956 za pomoč Slovenski kulturni akciji v Argentini Vam sporočam, da je Sveti Oče nakazal omenjeni ustanovi podporo 4.000.— (štiritisoč) argentinskih pesov za vzpodbudo in pogum pri njenem začetnem delu.

Ob tej priložnosti Vam izražam svojo globoko vdanost

Vam, častitljivi oče, v Gospodu

+ Carlo Grano
substitut

Naslov:

Reverendissimo Padre
ANTONIO PREŠEREN S.J.
Assistente Slavico
ROMA.

ODMEVI O NAŠEM DELU

Torontski mesečnik „Slovenska država“ stalno spremlja delovanje Slov. kult. akcije, največ z izvečki iz njenih publikacij. V letošnji septembski številki poročajo o prvi predstavi bralnega gledališča (26. VIII.), nato pa pri naša dva izvlečka: prvega iz septembrskega „Glasu“ o mecenstvu pod naslovom „Naš čas in kulturno delo“, drugega pod naslovom „Puščava raste“, kjer ponatiskuje najtehtnejši odstavek iz istoimenske razprave dr. Ignacija Lenčka v letošnji prvi trojni številki našega Meddobja.

Koroška revija „Vera in dom“ o Pregljevi knjigi. V 8. številki VII. letnika 1955 piše „Vera in dom“ o knjigi „Moj svet in moj čas“: Za Pregljevo sedemdesetletnico je Slovenska kulturna akcija v Buenos Airesu ob uredništvu dr. Tineta Debeljaka izdala nekako nadaljevanje Pregljevih „Izbranih spisov“. Nenavadno spretno in pestro je podan pisateljev življenjepis z njegovimi pesmimi, zgodbami in povestmi, ki spremljajo pisateljevo rast iz mladostnih let v najnovejšo dobo, ki slavi Preglja kot najodličnejšega katoliškega leposlovca med Slovenci...

IZ DELAVNIC NAŠIH USTVARJALNIH ČLANOV

Rev. F. M. Rener, ustvarjalni član Slov. kult. akcije, je 2. okt. 1955 v torontski televiziji vodil in orglal mašo iz cerkve sv. Bazilija. (Po Slov. državi.)

Branko Rozman, ustvarjalni član literarnega odseka Slov. kult. akcije, je promoviral na slovenski bogoslovni fakulteti v Adrogué za doktorja bogoslovnih ved. Iskreno čestitamo!

Karel Mauser, ustvarjalni član Slov. kult. akcije, je dokončal koroško povest iz Ziljske doline, ki jo izda med rednimi izdanji za l. 1956 Mohorjeva družba v Celovcu. — Njegovega dramatiziranega „Kaplana Klemna“ so v

zadnjem času uprizorili v Torontu in v San Justo pri Buenos Airesu.

Isti pisatelj je izdal pri Mohorjevi družbi zopet svoje Večernice pod naslovom *Velika rida*. Je to povest iz slovenske Ziljske doline, pobarvana s koroškim jezikom, pisana predvsem za Korošce, kar ima gotovo svoj velik narodno vzgojni pomen. V tem vrši Mauser važno poslanstvo. Povest sama pa je zopet stari problem sreče v zakonu, nasprotje gruntarstva, ki se ženi po geslu grunt na grunt, in prave bajtarske ljubezni. Toda tokrat grunt ni vzet socialno, temveč kot osebno življenjski problem, kajti po smrti obeh oseb, ki sta razdrli prvotno ljubezen, bi se zakon lahko sklenil v prvi obliki. Mauser pa je zdaj vnesel v povest nov moment: vdovec se odpove lastni sli, da dobi otrokom novo mater. Ta moment je v tej Mauserjevi povesti nov in je ustvaril dve lepi ženski podobi v obeh osrednjih postavah. V Ameriki Mauser ni pozabil Korošce in ji je zvest. Posvetilo govori o tej ljubezni do pokrajine in ljudi in do jezika in vsega slovensko tradicionalnega v tej slovenski deželi.

Bara Remec se je mudila zdaj nekaj mesecev v andski pokrajini, deloma v Bariloču, deloma v San Martinu de los Andes, odkoder se je vrnila z novimi zanimivimi platmi in risbami, s katerimi se pripravlja za novo razstavo v Buenos Airesu. Pred odhodom v Capital je v San Martinu de los Andes priredila intimno razstavo, katero so si ogledali tamkajšnji umetnostni ljubitelji. Zanimivo vabilo je izvršila tamkajšnja tiskarna Slovenca Bradača.

Pred odhodom v Bariloče je izdala v posebni knjigi *Recuerdos de Bariloche*, 16 perorisb iz prejšnjih obiskov v tem letoviškem kraju. Klišeji so tiskani na raznobarvnem papirju ter je med tovrstnimi izdajami, ki so po ogromni večini radi resnično kičasto blago, edinstvena po umetniški resnosti.

UMETNIŠKA ŠOLA

Umetniška šola pričenja te dni svoj drugi semester.

Ustanovitev te šole je bilo precej tvegano podjetje. Vedeli smo sicer, da so med nami umetniško nadarjeni ljudje, ki bi svoje znanje radi izpopolnili, nismo pa poznali njihove vztrajnosti. Ne bi bilo po namenih Slovenske kult. akcije, če bi njena šola vzgojila le peščico amaterjev, najsi amaterjev z boljšim okusom. Zato je bil lanski

Slovenska kulturna akcija sprejema z globoko hvaležnostjo darilo Nj. Svetosti in ga smatra za visoko odlikovanje, ki ji daje dejansko vzpodbudo in pogum pri njenem res šele začetnem delu. Naj bi papežev mecenski dar vzbudil vest Slovence, ki jim je to delo namenjeno! Samo z mecenskimi darovi bo Slov. kult. akcija lahko delo svojih ustvarjalcev tudi publicirala in širila.

Z veseljem poročamo, da smo isti dan kot sporočilo preč. p. Prešerna sprejeli drugo mecensko darilo v znesku 10.000 arg. pesov. Nakazal nam ga je **preprost slovenski duhovnik v tujini**, ki se je moral odreči marsikateri udobnosti, da je lahko prihranil za nas tolikšen znesek. Čeprav noče, da ga imenujemo, naj mu bodo te vrstice izraz našega čustva hvaležnosti.

NI KULTURE BREZ PODPORE

Kultura postaja delež vedno širših množic. Kdor bi pred nekaj desetletji napovedoval, da bodo naši domovi postali prava zatočišča kulturnih stvaritev, bi naletel vsaj na dvom, če ne še na kakšno hujšo sodbo. In vendar je tako — knjiga je danes vsakomur dostopna, filmske produkcije postajajo vedno bolj kvalitetne in njih dostop zajema široke množice ter velja danes ta sedma umetnost za eno najbolj razvitih na svetu. Umetnostne razstave so bile pred pol stoletja še prirejane v neke vrste templjih, kamor je le redko kdo zašel. Danes so v najbolj prometnih ulicah veliki razstavniki, odprti za prost dostop tudi v poznih večernih urah; kdor ne more čez dan, jih lahko obišče v večernih urah. Naši domovi so se začeli spreminjati v neke vrste zvočne omare; ni stanovanja, kjer ne bi bilo radijskega aparata in kmalu bo vsak imel pri sebi doma še „gledališče“, brž ko bo televizijska tehnika tako napredovala, da bodo sprejemniki in organizacija oddaj cenejša.

Stike z občinstvom pa množe še razne druge prireditve. Številni festivali posredujejo vezi med kulturnimi ustvarjalci in umetniki. Vsa velika mesta v Evropi prirejajo v poletnih mesecih glasbene, gledališke in umetnostno zgodovinske prireditve, njih popularnost narašča — in ne v majhni meri tudi zaradi tega, ker obljublajo voditelji prireditve možnost neposrednega stika med občinstvom in kulturnimi ustvarjalci. Nekateri festivali so prodrli že tako daleč, da se med prireditve vrivajo posebni debatni večeri za razgovore med ustvarjalci in njihovimi poslušalci ali bralci.

Med nami skušamo kreniti na to pot z vsakoletno družabno prireditvijo Slovenske kulturne akcije; srečanje med občinstvom in kulturnimi ustvarjalci bo letos dne 15. aprila na prireditvi, ki ima za to posebno izbran program. Prva prireditev v letu 1954 je bila lep uspeh, letošnja bi naj vezi med nami še povečala in utrdila. Kulturni večeri, redni in izredni, so lepa prilika za stalno shajanje kroga ljubiteljev kulture, poletne družabne prireditve so že lepo pomnožile krog naših prijateljev, posebna prireditev srečanja med kulturnimi delavci in občinstvom pa naj poglobi zavest skupnosti, ki nas veže v enaki ljubezni do najlepših nalog vsega našega dela v zamejstvu.

Vsaka taka prireditev — drugod in pri nas — pa naj tudi služi tistemu, brez česar nobeno trajno delo ni mogoče. Veliki narodi morajo s posebnimi viri podpreti gmotni obstoj svojih najvišjih institucij. Slovenska ustanova potrebuje v zamejstvu podporo še mnogo bolj. Glavni temelj vsega našega dela je še vedno idealizem. Na velike gmotne zneske ne moremo računati, vendar pa bo veliko storjeno, ako pridejo naši prijatelji na to našo prireditev s prav tolikšno kupo idealizma, kot je naša, iz katere črpamo veselje in vero za vse naše delo.

Pa še v tem oziru izdatki v korist naši ustanovi ne bodo nepoplačani. Posebna umetnostna loterija ima za cilj, da izroči našim domovom kopico lepih del naših umetnikov in ta dela imajo trajno vrednost. Kdor pa s srečo v loteriji ne bi bil zadovoljen, bo osrečen z zavestjo, da je s svojim prispevkom podprl delovanje, ki stremi za ohranitev trajnosti najlepšim stvaritvam slovenskega duha.

Pregled kulturnih večerov 1955/56

KULTURNI VEČERI V ZIMSKI SEZONI

1955

- I. 23. 4. Uvodni večer (Jurčec, Marolt, dr. Lenček).
- II. 29. 4. 1. glasbeni večer (Geržinič, 2 filma).
- III. 13. 5. 1. literarni večer (recitacije).
- IV. 27. 5. 1. filozof. večer (Fink: Etičnost novega kaz. prava).
- V. 10. 6. Francoska moderna umetnost (Volovšek, 3 filmi).
- VI. 24. 7. Cocteau: Orfej (film, razlaga Jurčec).
- VII. 24. 7. Ob 10. obletnici Velikonjeve smrti.
- VIII. 5. 8. Gide, Pastoralna simfonija (film, razlaga Jurčec).
- IX. 26. 8. Bralno gledališče (Claudel, Oznanjenje Marijino).
- X. 2. 9. 2. filoz. večer (dr. Lenček: Eksistencializem).
- XI. 9. 9. Sartre, Kocka je padla (film, razlaga Jurčec).
- XII. 7. 10. Bistvo upodabl. umetnine (Marolt).
- XIII. 14. 10. 3. fil. večer (dr. Brumen: Vprašanje naše kult. rasti).
- XIV. 28. 10. 2. literarni večer („Za okroglo mizo“).
- XV. 11. 11. 4. filozof. večer (dr. Brumen: Psihoanaliza).
- XVI. 18. 11. 2. glasbeni večer (Večer komorne glasbe).

PRIREDITVE V POLETNI SEZONI

- XVII. 16. 12. Mickiewiczov večer.
- XVIII. 23. 12. Razglas literarnega natečaja. — Cocteau, Pepelka in zver (film, razlaga Jurčec).

1956

- XIX. 27. 1. Večerni gostje (film, razl. Jurčec).
- XX. 11. 3. Izlet v grad Naveira (zgod. muzej).
- XXI. 16. 3. Stendhal, Parmska kartuzija (film, razl. Jurčec).
- XXII. 25. 3. Izlet v San Miguel (Observatorij).
- XXIII. 15. 4. Družabni večer (Umetniška loterija).

NEKAJ UGOTOVITEV

V zimski sezoni Slov. kult. akcija ni izpolnila vseh svojih napovedi. Odpasti so morale vse prireditve večjega obsega, to sta obe razstavi in ena gledališka predstava. Mickiewiczov večer je bil preložen na poletno sezono, dr. Komarja je na 4. filozofskem večeru nadomestil dr. Brumen. Prvotni vrstni red ostalih večerov so morali prireditelji večkrat menjati. Gledališki odsek, ki je sicer sodeloval na raznih večerih, je priredil tudi bralno predstavo. Ostale izpadle večere so nadomestile filmske predstave z razlagami. Vzrok za te spremembe je največ v političnih razmerah, ki so takrat vladale v Argentini. Slov. kult. akcija je morala opustiti prireditve v dvorani sv. Julije in se spet umakniti v ramoško zatišje, pa še tu vedno ni bilo varno. Zato včasih večji presledki, drugič hitro zapovrstje večerov.

Govori in predavanja na kulturnih večerih so dali 5 esejev in razprav, ki so že bili objavljeni ali se ta čas tiskajo v publikacijah Slov. kult. akcije. Poleg tega sta bili že v celoti publicirani snovi obeh literarnih večerov. Marsikaj utegne še dozoreti za objavo. Tako pomen buenosaireskih kulturnih večerov nikakor ni samo lokalni.

Lani je kulturne večere obiskalo 2182 ljudi, kar je dalo povprečni obisk na en večer 95 odn. 109 (pri štetju ponovitev kot ene prireditve). Če pa odštejemo prireditve večjega obsega (Meštrovic, gledališke predstave), potem je bilo lanske povprečje 64. Isto število povprečnega obiska, 64, izkazujejo letošnji kulturni večeri s 1104 obiskovalci.

Poletne prireditve so se izvršile skoraj po načrtu. Odpadel je že organizirani prvi izlet zaradi slabega vremena in ga je zato nadomestil filmski večer. Drugače je bilo samo nekaj sprememb v datumih. Tudi poletni večeri so dali eno razpravo in 2 članka. Ker pišemo to poročilo pred družabnim večerom, moremo povedati število udeležencev samo za prvih šest prireditev, ki jih je obiskalo 404 oseb. Povprečni obisk znaša 68 nasproti lanskemu 50 (brez družabne prireditve).

prvi semester nekakšen praktičen eksperiment, nujno potreben za nadaljne odločitve o obstoju in ureditvi šole. Dokler učitelji ne spoznajo sposobnosti in volje učencev, je težko delati načrte za leta naprej.

Vsaj večina učencev se je izkazala z resnostjo in tudi vidnim napredovanjem. Zaposlitev čez dan in čez teden je temu ali onemu učencu opravičila kakšen izostanek, vendar je bil obisk učnih ur zadovoljiv.

Imamo podlago, na kateri lahko zgradimo slovensko umetniško akademijo v izseljenstvu. Gmotne težave lahko nadomestimo z idealizmom učiteljev in učencev. Najbolj potrebna pa je vztrajnost.

Temelj umetnikovega izpopolnjevanja je tehnično znanje. Ne moremo vsak semester ali vsaj vsako leto začeti z novimi, začetnimi tečaji. Vendar se lahko prijavijo še novi učenci s primernim znanjem. Šola jih bo sprejela, če bo to dopuščal prostor.

PRIREDITVI

POLETNEGA PROGRAMA

V marcu sta bili poslednji prireditvi poletnega programa Slov. kult. akcije. Z izletom v grad Naveiro pri Lujánu so bili vsi udeleženci tako zadovoljni, da je odbor sklenil v marcu prirediti še en izlet, zlasti še tudi zaradi tega, ker sta izleta v januarju in februarju morala odpasti (prvi zaradi dežja, drugi zaradi ovir).

Za marec je bil napovedan še en filmski večer in je bil izbran film „Parmska kartuzija“, ki ga je posodil kulturni odsek francoske ambasade. Film je bil izvajan 16. marca na vrtu Ilirije in se je zbralo zelo lepo število članov Slov. kult. akcije in njihovih prijateljev. Film je razlagal Ruda Jurčec.

Na evetno nedeljo pa je bil izlet, drugi v marcu, in sicer na posestvo Zveze katoliških delavcev v San Miguelu. Nedelja je bila krasna in tako se je tudi tokrat odzvalo našemu vabilu zelo številno članstvo in drugi gostje. Po prihodu je bila najprej sv. maša v kapeli, pozneje pa na obsežnem parku, krasno urejenem in prijetnem, asado in kosilo. Po kosilu je bil obisk naprav metereološkega zavoda na posestvu jezuitskega Velikega kolegija. Naprave tega zavoda je izletnikom razložil prof. Karel Rakovec. — Po ogledu so se izletniki vrnili na posestvo, kjer je bilo pripravljeno okrepčilo, ob mraku pa so se začeli vračati proti svojim domovom.

Ob ustanovitvi Slovenske kulturne akcije v februarju 1954 smo v glavnih obrisih napovedali program, nad katerim je tedaj marsikdo zmaheval z glavo. Prirejati smo začeli kulturne večere in napovedali smo knjižni program naših publikacij za prvo leto. Kulturne večere smo v prvi sezoni v celoti izvedli, knjižni program je bil tudi izpolnjen kljub mnogim tehničnim težavam. Za nami je tudi že drugo leto našega dela, tudi v tem letu je bil spored kulturnih večerov izveden, iz tiskarne pa prihajajo sedaj zadnje publikacije, vključene v drugi letnik naših publikacij. Če pomislimo, da izhajajo v domovini — in tudi v drugih državah — kjer so razmere mnogo bolj ugodne kot pa za nas tukaj, skoraj redno s precejšnjimi zamudami, tedaj nam je lahko v zadoščenje dejstvo, da smo z nekaterimi izdanji le v majhnem zastanku.

Pred nami je tretja delovna doba Slovenske kulturne akcije in na drugem mestu te številke Glasu že objavljamo knjižni program (v glavnih obrisih) za tretji letnik 1956/57. Glavna značilnost prihodnjih publikacij je pač dejstvo, da bodo izšla tokrat v pretežni meri izvirna slovenska dela in to novitete (razen pesniške zbirke Balantiča). Slovenska kulturna akcija sicer ni dolžna objavljati del, ki so bila letos nagrajena v literarnem nagradnem natečaju; prav razpis tega natečaja, omogočenega z velikim mecenskimi darom neimenovanega prijatelja slovenske lepe besede, pa je dopustil, da moremo letos prvič v celoti izvesti obljubo, podano ob ustanovitvi pred dvema letoma: Slovenska kulturna akcija naj pospešuje izdajanje slovenskih izvirnih del, ker s tem najlepše podpre delavnost slovenskih kulturnih delavcev v zamejstvu. Tako vidimo, da so v novi letnik naših publikacij vključena vsa tri dela, nagrajena na božičnem natečaju za leto 1955 (Papež, Simčič, Jurčec). Na slovenski knjižni trg bo s tem prišel plod najnovejših stvaritev v poeziji in prozi. Letošnja nagrada dela pa nosijo tudi to oznako, da so stopila najbliže sodobnemu literarnemu in duhovnemu ustvarjanju in bo tako letošnji knjižni program zanimivost tudi s tega vidika. Tako ne bodo prišla med naše naročnike, prijatelje in bralce samo dela slovenske knjižne produkcije, ampak tudi dela, ki skušajo postaviti naše sodobno snovanje v okvir sodobnega trenja v svetu. Revija in glasilo Slovenske kulturne akcije MEDDOBJE se

Slovenska kulturna akcija je na pragu tretjega leta svojega delovanja. Ob začetku smo si pogosto dopovedovali, da bomo že daleč čez vse težave, ko bomo prišli na prag tretjega leta. Prvi nastopi in prve publikacije, prvi odzivi na naše publikacije in izkušnje s posebnimi prireditvami nam bodo najiskrenejše povedale, kako smo zagrabilili v našo kulturno aktualnost in kako smo skušali biti kos nalogam, pripadajočim nam v teh okoliščinah. Mnogo je bilo tveganega, izogibali pa smo se improvizacijam, dostikrat je preobloženost z delom grozila omajati voljo in pogum. Dve leti dela sta za nami; bilo bi nevredno vseh dosedanjih naporov, ako bi ostali pri tem, kar smo delali do sedaj, kmalu bi nam začelo zmanjkovati zanosa in pravih tal pod nogami, ako bi mislili, da smo v delu prišli že v tako obdobje, da bi se lahko predajali rutini.

Prva ugotovitev, ki se nam ponuja, je pred vsem ta, da naš nastop pred dvema letoma ni izzval tistih negativnih posledic, kakor so jih nekateri hoteli pričakovati. Izkazalo se je, da Slov. kult. akcija ni postala organizacija, ki je hotela katerokoli od obstoječih nadomestiti ali izpodriniti ali pa njihov delokrog zmanjšati. Obratno — takoj v začetku je bilo poudarjeno, da želi Slov. kult. akcija na vse naše dotdanje delovanje v zamejstvu vplivati tako, da bi pomagala povsod, kjer bi bila njena pomoč na mestu ali njen delež koristen. Naše publikacije niso kvarno vplivale na obstoječi slovenski revijalni tisk, nasprotno, izkazalo se je, da se je položaj revij še bolj utrdil in njih dragocenost še bolj podčrtala. MEDDOBJE in VREDNOTE — glavni periodični publikaciji Slov. kult. akcije, nista v svojem načinu redakcije in zbiranju gradiva posegli v področje nikomur — zbor sodelavcev pri vseh naših publikacijah v zamejstvu se je še povečal in neredko se je tudi dvignila stopnja in vrednost prispevkov v vsem slovenskem tisku v zamejstvu.

Knjižni program Slov. kult. akcije je zajel tista dela in avtorje, ki jih v taki obliki in obsegu do tedaj obstoječe založbe ne bi mogle izdajati ali vključevati v svoj program. Založba Slov. kult. akcije ni bila zamišljena kot trgovsko podjetje, v njenem programu so dela, ki so bila obsojena na to, da morejo zajeti samo ozek trg ljubiteljev izbranih del. Nalik nekaterim takim založbam v domovini (Slovenska matica, Mohorjeva družba) je skrb založništva pri Slov. kult. akciji šla v tej smeri, da bi počasi utrdila zanimanje za težjo in kolikor najbolj kvalitetno delo v tolikšni meri, da bi poleg knjige za širši krog bralcev moglo iziti tudi delo, ki ima velik pomen za našo splošno kulturno rast, mora pa pogosto prav zaradi tega računati na zelo omejen obseg odjemalcev. Umetnik moderne smeri hodi daleč pred svojim časom, pesnik novih obzorij je osamljen v svojem svetu — potrebna pa je njegova navzočnost na slovenskem knjižnem trgu. Marsikatero tako delo bi nikdar ne bilo objavljeno ali pa bi moralo čakati na priliko samozaložbe, ako bi ne bilo poskusa z založbo, pripravljeno v svoj program sprejemati tudi taka dela. Naravna rast naše kulture bi mnogo trpela, ako te možnosti ne bi bilo — izkušnja je pokazala, da se bo v založbi Slov. kult. akcije zgradila ustanova, ki bo kos tem nalogam. Pri tem pa je že podan še drugi moment take založniške politike: izdaja takega dela je postala že neke vrste mecensko dejanje, pri tem mecensstvu pa posredno sodeluje vsa naša slovenska skupnost, ki se za naročbo naše izdaje knjig odloči.

Kulturni večeri so služili predvsem organizaciji zanimanja za sodobna kulturna vprašanja med našim članstvom in prijatelji, ki so prihajali na prireditve, katerih je bilo v teh dveh letih nad petdeset. Motili so se tisti, ki so mislili, da so bili naši večeri zamišljeni kot nadomestilo za široke prosvetne večere, ki jih imajo v programu druga naša društva. Kulturne večere smo prirejali ob delavnih dneh, ko na širok dotok ljudi nismo mogli računati. In vendar je bil obisk večerov zelo lep in zanimanje zanje trajno in zvesto. Vsega tega dela pa Slov. kulturna akcija nikdar ne bo mogla dovolj izžepati, ako ne bo širšega prosvetnega delovanja tudi med ostalimi društvi. Podrobno prosvetno delo šele ustvarja krog tistih, ki se morejo odločiti za študij in obiskovanje prireditev težje ali zahtevnejše vsebine (dasi ni „kulturne“ samo tisti, ki ima široko izobrazbo, ampak je kulturni intelektualci vsaki tisti, ki ohranja v sebi naravno ljubezen za stvari duhovne vsebine — in to zanimanje odloča, ne pa diploma ali pripadnost temu ali onemu inteligenčnemu poklicu) in vsi naši naporji in vsa ljubezen do knjige bo začela plahneti, ako ne bomo našli možnosti, da bomo delo naših pro-

svetnih društev, naših odrov in naših pevskih zborov ohranja, poživljali in vzbujali dovolj zanimanja za njihova prizadevanja in njihove prireditve. Tega obsežnega prosvetnega dela Slovenska kulturna akcija ne zmore in vedno je bilo njeno stališče, da tega dela s svojim de'om nikdar ne more nadomestiti; to tudi nikdar ni bilo njeno hotenje — kot glavni naš skupni problem pa zre na to delovanje vedno s posebno ljubeznijo in zaskrbljenostjo. Brez podrobnega in načrtnega prosvetnega dela (in to zlasti še med mladino) bo začelo kulturno delo v zametku h'irati. Nobena prireditev Slov. kult. akcije ni hotela in ni mogla nadomestiti te osnovne potrebe — prosvetno in kulturno delo si ne moreta biti v nasprotju, uspešna delavnost ene veje mora poživljati in ohranjati drugo.

Kulturni delavec postaja danes v vsem svetu posebne vrste bitje. Otrsa se tiste izolacije, ki ga je obdajala včasih, potegnjen je v vrtnice dogodkov bodisi proti volji, ali pa tudi tako, da spozna svoje mesto in se sam priključi varnemu in zdravemu valu. Včasih je bil kulturni delavec „škric“ ali pa vsaj posebej svoje vrste, danes vse to vedno bolj odpada — tisti, ki mislijo, da morajo na kulturne delavce gledati kot na nekakšne škrice ali „čudake, ki se gredo originalneže“, bodo morali svoje mnenje spremeniti in ugotoviti, da so zaostali za časom in da sodobnega položaja pravilno ne umevajo. Kulturno delo ni več poklic ljudi, ki so dobro plačani za svoje delo in so poleg tega posebne vrste gospoda med svojimi bližnjimi; duhovne dobrine so zaradi modernih tehničnih sredstev prispele v tako bližino vsem ljudem (radio, film, televizija), da nas vse obdaja reko posebno ozračje, v katerem postajamo vsi enake vrste „škrice“ ali pa „moderneži“. Kdor zaostaja za „škrice“, pravimi ali samo „tehničnimi“, dokazuje, da ni sposoben vključiti se v tok časa in da se sam rine nekam ob stran in nazaj. Če pri tem ostaja v svetu, ki ni „škricevstvo“, tega niso krivi ostali živahnejši in razgledanejši, ampak njegovo napačno stališče (dejanske ali duhovne lenobe) in mu verjetno še nekaj desetletij — na žalost — ne bo mogoče pomagati. Kakor ne bomo mogli ubežati tehničnim in in splošnim prednostim sodobne civilizacije, tako ne bomo mogli uiti dolžnostim pravilne kulturne in splošno duhovne orientacije. Če pri izbiri najmodernejših vrst obleke ali opreme nismo „škrice“, ne bodimo smešno užaljeni in ne govorimo o tem, da so „škrice“ tisti, ki vidijo tudi druge nujnosti in potrebe in se zanje bore tako, kakor to prija njihovemu okusu in zavesti o dolžnostih do časa in nalog kulturnega ustvarjanja.

Pravo kulturno delo pa vse take pomisleke kmalu odplavi in podre. Povsod drugod se zgodi, da lahko kdo dolgo časa po svoje šari, nikdar pa se kaj takega ne bo moglo ustaliti pri ustanovi, ki ima resnično pravo zavest o svojem poslanstvu. Kdor podira, ni kulturni delavec, ampak barbar in herostrat, kdor kulturno delo sumniči in ga obrekuje, se počasi sam izloča iz zdravega narodnega občestva in ostaja v svojem svetu ob strani med koprivami in osatom. Malenkosten in popolnoma nekoristen za vse občestvo je tisti, ki se rine v kulturno delo zato, da bi si tam gradil oder za svoje ambicije ali ozko sektarsko gledanje na naše narodne probleme. Res pa je, da se pogosto dogaja, da zro ljudje z zavistjo (in pri Slovencih je zavist proverbialna) na pisatelja ali pesnika, kot da je to bitje, ki se dviga na piedestal zato, da se bo oddaljil od drugih in zrl nanje s prezirom. Tudi to se včasih dogaja, zato se rušijo piedestali — in prav je tako, da se porušijo čimprej. Ako je tisti na piedestalu maska, bo hitro razkrinkan, ako pa je v njem prava moč osebnosti, tedaj bo s piedestala, na katerega se sam nikdar ni postavil, sicer „zletel“, toda zato, da bo „stopil še višje“. Na tem podstavku pa ga ne bo moglo več doseči obrekovanje ali zavist — ostal bo mirno in varno v zatišju svojega talenta in — ustvarjanja v trpljenju in sreči, zvest spoznanju in ljubezni do resnice in lepote.

R. J.

KULTURNI VEČERI SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE V SEZONI 1956 - 1957 BODO V DVORANI PALAČE BULLRICH, V CAPITULU, SARANDI 45, ENO KVADRO IN POL OD PODZEMSKJE POSTAJE CONGRESO IN POL KVADRE OD ULICE RIVADAVIA, ZA PALAČO PARLAMENTA. PRIHOD DO TJA JE Z VSEH STRANI IZREDNO UGODEN IN HITER.

trudi ohranjati tak stik v prispevkih svojih sodelavcev, VREDNOTE odpirajo vrata znanstvenim in publicističnim izsledkom, letošnji knjižni program je v nazornem soglasju s tem hoterjem.

„GLAS“ —

ŠTIRINAJSTDNEVNIK

Lanski knjižni program je obsegal po količini mnogo več kot pa ga napoveduje letošnji. Odbor Slovenske kulturne akcije se je odločil nadomestiti to razliko tako, da je spremenil „GLAS“ v štirinajstdnevnik. Namesto pribl. 40 strani, bodo naročniki in prijatelji prejeli mali od začetka maja 1956 naprej „GLAS“ vsakih štirinajst dni. Uredniška zasnova lista bo nekoliko drugačna od dosedanje in bo list služil zlasti informativni nalogi o delavnosti Slov. kult. akcije v Argentini, o delovanju naših kulturnih ustanov na splošno tu in po svetu, razgledu kulturne aktualnosti v svetu, zaključevala pa bodo list poročila o naših knjižnih izdajah in obvestila naše pisarne.

Svet postaja manjši, navzočnost človeka in njegovih potreb in problemov pa vedno bolj jasna in podčrtana. Kulturno delo ne more ostajati omejeno samo na eno področje ali pa hoditi mimo tokov pri drugih narodih ali sosedih. „GLAS“ mora sproti opozarjati na zadeve, ki se tičejo našega kulturnega snovanja, obenem pa mora biti točen in zvest obveščevalec o vsem, kar se dogaja na kulturnem in umetnostnem polju okoli nas in po svetu. Le tako bomo mogli hoditi pravilno s časom, pri tem pa ohranjati jasnost pogleda in orientacije v spoznavanju aktualnih problemov. Pri vsem tem pa bo ravno ta informativna dolžnost nalagala res strogo omejitev samo na ta način delovanja; podrobnejše in globlje razpravljanje o načelih ali nakazanih problemih spada drugam (revija, zbornik, kulturni večeri ali posebne monografije). „Glas“ v novi obliki in s tem razširjenim poslanstvom bo skušal počasi prodreti do izkristaliziranja te svoje naloge — široko in pravilno informirani bomo lažje in z večjo vero podpirali celotno delo Slovenske kulturne akcije in vse slovensko kulturno snovanje na splošno.

Če bo „GLAS“ mogel zadostiti tej svoji nalogi, bodo naročniki in prijatelji lahko sodili po prvih številkah. Želimo, da bi to nalogo mogli pravilno izvajati, bralce pa prosimo, da nam svoje nazore in nasvete tudi sporoče.

Zbornik za umetnostno zgodovino. Nova vrsta III. Ljubljana 1955. Str. 284; 63 slik. — Iz vsebine: Vidmar Vida, Sava - klub slovenskih impresionistov. — Zadnikar Marijan, Romanski vzhodni zvoniki v Sloveniji. — Cevc Emilijan, Mojster solčavske Marije. — Zadnikar Marijan, Portal s pieteni nastim ornamentom v Cmurškem gradu. — Stele Melita ml., Ljubljanska frančiškanska podobarska delavnica. — Lukman Franc, Zadnjih deset let dr. Avgušтина Stegenška. — Stele France, K problemu jugoslovanske nacionalne umetnostne zgodovine. — Isti, Slovenska umetnostna zgodovina po letu 1945. — Zapiski. — Kronika. — Slovestvo.

Profile — Bühne der jungen Dichtung. Heidelberg 1952/53, 3 zvezki.

Thomas Mann, Versuch über Schiller. Berlin - Frankfurt 1955. Str. 102.

Carl Zuckmayer, Die deutschen Dramen. Schinderhannes, Der Hauptmann von Köpenick, Des Teufels General. Stockholm 1947. Str. 397.

Max Frisch, Die chinesische Mauer. Eine Farce. Berlin-Frankfurt 1955. Str. 155.

Brecht, Versuche 27/32. Der gute Mensch von Sezuan, itd. Berlin 1953. Str. 155.

Brecht, Erste Stücke. — Baal. — Trommeln in der Nacht. — Eduard II. — Mann ist Mann. — Im Dickicht der Städte. Berlin - Frankfurt 1953. Str. 302 in 327.

Brecht, Stücke für das Theater am Schiffbauerdamm. I: Die Dreigroschenoper. — Aufstieg und Fall der Stadt Mahagonny. — Das Badener Lehrstück. Berlin - Frankfurt 1953. Str. 317.

Brecht, Stücke für das Theater am Schiffbauerdamm. II: Die heilige Johanna der Schlachthöfe. — Der Jasager. — Der Neinsager. — Die Massnahme. Berlin - Frankfurt 1955. Str. 315.

Vse navedene nemške knjige so dar g. Vladka Kosa iz Caracasa.

Bulletin, Académie internationale des sciences et des lettres. Paris 1954. Str. 44.

Subertis Hugo, Pequeño Diccionario Musical. Bs. As. 1954. Str. 320.

Blom E., Mozart. Španski prevod. Bs. As. 1950. Str. 286.

Zadnji dve knjigi sta dar g. Jožeta Pozniča.

Matl Josef, Sadnik L., Schmid H. F., Slovene Studies in Literature, Art, Philology, Diplomatica and Philosophy. (Pos. odtis iz „Eas-

PRIHODNJA SEZONA NAŠIH KULTURNIH VEČEROV

Načrt za prvih pet rednih kulturnih večerov v sezoni 1956-1957 je naslednji:

5. maj: Uvodni večer. Govor predsednika, poročilo tajnika, predavanje prof. Geržiniča: *Nekateri problemi naše umetnostne kulture*.

19. maj: *Ob osemdesetletnici rojstva Ivana Cankarja, Dragotina Ketteja in Silvina Sardenka*.

2. junij: „*Tvorci zgodovine*“. Predava France Glavač.

10. junij: Prvi literarni večer. Recitacije iz del lanskega nagradnega natečaja.

7. julij: *Kipar France Gorše*. Predava Marijan Marolt.

Po ustrežljivosti rodbine Bullrich bodo kulturni večeri Slovenske kulturne akcije — v kolikor ne bi bili potrebni večji prostori — v dvoranici njihovega doma v Capitalu, Sarandí 45, v neposredni bližini parlamenta. Tako bo ustrezno zlasti obiskovalcem večerov iz prestolnice in obrečnih predmestij, ki jim je bil Ramos Mejía precej od rok. Bullrichova dvorana sprejme z udobnostjo 100 oseb in razpolaga s projekcijskimi aparati.

RAZPIS LEPOSLOVNIH NAGRAD

Mecen, ki želi ostati neimenovan, je Slovenski kulturni akciji v Buenos Airesu zopet omogočil, da za leto 1956 razpiše

BOŽIČNE LEPOSLOVNE NAGRADE

v skupnem znesku 10.000 argentinskih pesov z namenom, da se poživijo slovensko ustvarjalno delo.

1. Nagrade so tri in sicer v zneskih: 5.000, 3.000 in 2.000 argentinskih pesov.
2. Prispevki morajo biti izvirna dela, ki še niso bila objavljena ali delno izvajana (roman, drama, zbirka pesmi ali novel).
3. Sodelovati more vsak kjerkoli živeči slovenski književnik, razen članov žirije in nagrajencev prejšnjega natečaja.
4. Rokopise je treba poslati do 31. oktobra 1956 in sicer v dveh na stroj pisanih izvodih na naslov: Slovenska kulturna akcija — Leposlovne nagrade. Alvarado 350, Ramos Mejía, Prov. Buenos Aires, Rep. Argentina.
5. Rokopisi morajo biti opremljeni s šifro. Pravo ime ali psevdonim, katerega nosilec pa mora biti znan vsaj enemu članu razsodišča, je treba poslati v rokopisu priloženi zaprti kuverti, ki nosi isto oznako kot rokopis. Kuverte se odpro na dan razglasitve, t. j. 22. decembra 1956. Objavljena bodo samo imena nagrajenih avtorjev, ostali rokopisi ostanejo na uporabo piscem. Slovenska kulturna akcija pa lahko z avtorjevim dovoljenjem objavi tudi nenagrajeno delo.
6. Pod psevdonomom poslano in nagrajeno delo se more tudi pod psevdonomom izdati, če avtor to želi.
7. Nagrade so izplačljive v Buenos Airesu.
8. Sodelujoči pristane na to, da bodo nagrajena dela izdana v knjižnem programu Slovenske kulturne akcije za leto 1957 ali kasneje. Nagrajena dramska dela bodo po možnosti tudi uprizorjena. Za oboje bo avtor dobil še redni honorar založbe.
9. Materialistično usmerjena dela ne pridejo v poštev pri razpisu leposlovnih nagrad.
10. Žirijo sestavljajo gg. Vinko Brumen, Lojze Geržinič, Ruda Jurčec, Milan Komar, Branko Rozman in Zorko Simčič.
11. Glasovanje razsodišča je tajno.
12. Razsodišče ima pravico proglasiti kakšno nagrado za nedoseženo, če misli, da predložena dela ne ustrezajo potrebnemu merilu kakovosti. Prav tako si pridržuje pravico združiti dve ali več nagrad in jih razdeliti.

Buenos Aires, 25. februarja 1956.

Slovenska kulturna akcija

Nāše knjige v tretjem letu

Urednik knjižnih izdanj Slov. kult. akcije dr. Tine Debeljak je predlagal za l. 1956/57 izdanje sledečih knjig:

1. *France Balantič*, ZBRANO DELO. Ok. 150 strani.
2. *R. Jurčec*, LJUBLJANSKI TRIPTIH, roman. Ok. 220 str.
3. *Z. Simčič*, ČLOVEK NA OBEH STRANEH STENE, novela. Ok. 100 strani.
4. *Fr. Papež*, OSNOVNO GOVORJENJE IN PETJE, pesniška zbirka v avtorjevi grafični opreml. Ok. 50 strani.
5. *Dr. Branka Sušnik*, PRIMITIVNI PARAGUAY. Ok. 200 strani.
6. MEDDOBJE, 6. številka. Ok. 380 strani.
7. VREDNOTE. Ok. 160 strani.
8. GLAS, začne v maju 1956 izhajati kot štirinajstnevnik. Izšlo bo pribl. 25 številk po 4 strani, torej letno 100 strani.

Skupno bi torej izdanja Slov. kult. akcije za leto 1956/57 obsegala okrog 1360 strani.

„VREDNOTE“ TRETJA KNJIGA

Slovenska kulturna akcija je ob svoji ustanovitvi prevzela v svoj redni knjižni program izdajanje VREDNOT, ki so glasilo Delovnega občestva za Slovenski katoliški institut. V programu za prvo leto je tako izšla pri Slov. kult. akciji Druga knjiga za leto 1954, zbornik, ki je obsegal 200 strani in ga je uredil Ruda Jurčec.

Tretja knjiga, vključena v program drugega leta za 1955-1956 je sedaj v tisku in izide predvidoma konec aprila. Tudi ta zbornik je uredil Ruda Jurčec.

Iz vsebine navajamo:

Vinko Brumen: *Krekovo politično delo v letih 1900 do 1907*;

Božidar Fink: *Etičnost novega kazenskega prava*;

Tine Debeljak: *Mickiewicz in Slovenci*;

P. Grebenc: *O ustanovitvi štiskega samostana*;

Iz zapuščine prelata dr. Odarja: *Slovenska teološka fakulteta*;

Vinko Brumen: *Nekatera vprašanja naše kulturne rasti*.

„DHAULAGIRI“ PRED IZIDOM

V predzadnji številki „Glasu“ smo poročali, da je „Dhaulagiri“ v pripravi. Danes lahko sporočimo, da je knjiga v delu. Tekst je v tisku, ilustracije so v klišarni. Proti koncu tega meseca aprila bo knjiga izšla.

V prejšnji, marčevi številki je M.M. povedal tudi, kako je „Dhaulagiri“ razdeljen v poglavja, kaj je napisal Bertonec in kaj dr. Arko.

Knjiga bo izšla v formatu, kot ga imata Pregelj in Velikonja. Ta format naj bi imele naše izdaje klasikov, medtem ko naj bi novosti izdali v bolj priročni obliki (Kociper, Marolt). Za Dhaulagiri je založba vendar izbrala večji format.

To pa zato, ker to zahtevajo slike. Knjiga bo namreč bogato ilustrirana. Okrog 60 slik bo vsebovala. Dobri del jih je takšnih, da bi bila škoda, če bi jih zmanjševali. Najlepsi posnetki narave in umetnin bodo celostranski. Založnica je s tem tvegala velike stroške, s tem pa bo nudila naročnikom in kupcem knjige tem večji užitek.

Opremo knjige je prevzel Milan Volovšek. Pod njegovim vodstvom so lomili tekst, pod njegovim vodstvom se določajo formati slik, on bo izdelal ovitek in platnice. Prav zunanja oprema gornjskih knjig je navadno precej kičasta. Od Volovška pričakujemo kaj boljšega in lahko upamo, da bo tudi zunanja oprema „Dhaulagirija“ vredna njegove bogate vsebine.

Cena broširanj knjigi bo 35, vezani 45 pesov. Magnanijeva knjiga o Argentincih v Himalaji ima manj teksta, pa velja 65 pesov!

SLOVENSKA KNJIGA NE OHRANJA SAMO NAŠIH NAJLEPŠIH VREDNOT. DOBRA KNJIGA BRANI DUHOVNE TEMELJE ČLOVEŠTVA, KULTURNO DELO JE POSVEČENO SLUŽBI NAJGLOBLJIM TEMELJEM KRŠČANSTVA.

PODPRITE PO SVOJIH MOČEH SLOVENSKO KULTURNO AKCIJO, NJENO DELO JE PREŽETO Z LJUBEZNIJO IN ZVESTOBO NAJLEPŠIM ODLIKAM SLOVENSTVA.

tern Review“ I, 3/4, str. 116-122.
— Matl Josef, Zur Umwertung der nationalen Werte in Literatur und Kultur in Jugoslawien: die drei Grossen der slovenischen Literatur — Prešeren, Cankar, Župančič — in neuer Schau. Pos. odtis iz „Blick nach Osten“ 1952, 4, str. 287-297. — Isti, Zwei satirische Volksdichter der untersteirischen Windischen Bücheln: Leopold Volkmer und Andrej Gutman. P. odtis iz Festschrift Julius Franz Schütz, Graz-Köln 1954, str. 142-153. — Isti, Das Slaventum zwischen Westen und Osten. Klagenfurt, str. 31. — Isti, Franc Ramovš. Pos. odtis iz Südost-Forschungen, XII, 1953, str. 295-298. — Isti, Der gesellschaftliche und mentale Strukturwandel bei den Südslaven im 19. und 20. Jahrhundert. Pos. odtis iz Südost-Forschungen XII, 1953, str. 109-113. — Isti, Südslavische sprachwissenschaft 1945-1952. Pos. odtis iz Südost-Forschungen XII, 1953, str. 130-153. — Isti, Die Emigration aus Jugoslawien. Pos. odtis iz Osteuropa — Handbuch Jugoslawien, Köln-Graz 1954, str. 205-211. — Vse v tem odstavku navedene publikacije je poklonil univ. prof. J. Matl za zamenjavo naših knjig s slovanskim seminarjem graške univerze.

NAROČNIKOM

V INOZEMSTVU!

Za pošiljanje knjig iz Argentine v inozemstvo veljajo — zaradi pomanjkanja papirja — v Argentini razne omejitve, ki jih pa ne razlagajo vsi uradniki enako. Zato se moramo posluževati različnih načinov pošiljanja. Vendar smo doslej vse publikacije vsem naročnikom poslali. Če kdo ktere ni prejel, naj nam sporoči. Včasih se moramo poslužiti načina, kot da pošilja zasebnik knjigo v dar in nekateri uradniki zahtevajo, da se posvetilo v knjigi zapiše. Če dobi kdo tako knjigo, naj to opusti in naj se od pošiljalca in podpisnika ne zahvaljuje.

Mnogim pošiljamo Glas zastonj, ne da bi se nanj naročili ali ga prejeli kot naročniki celotnih izdanj naše ustanove, ker nam je veliko na tem, da spoznajo Slov. kult. akcijo in nje delo kakor v ogledalu, ki ji je, lahko rečemo, ta naš mesečni „Glas“. Upamo, da bo ta ali oni prejemnik „Glasu“ zaželel sodelovati s Slovensko kulturno akcijo bodisi kot njen član ali naročnik ali mecen, ali celo ustvarjalec. Naj bo vsaka številka „Glasu“ nenaročnikom kot naše prijazno vabilo k pridružitvi naši vedno večji kulturni družini.

II. UMETNIŠKA LOTERIJA SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE 20 ORIGINALNIH UMETNIN SLOV. LIKOVNIKOV

To drugo umetniško loterijo prirejamo z namenom, spraviti spet dvajset slovenskih umetnin: slik, kipov in grafik v slovenska stanovanja. Poleg del med nami in v svetu priznanih mojstrov Goršeta, Remčeve, Ahčina, Kramolca, Ivančeve in Volovška bodo izžrebani tudi najboljši izdelki mlajše generacije, ki se izpopolnjuje v naši umetniški šoli. Slovenska kulturna akcija bo dosegla svoj namen v celoti, če bo razpečala vse srečke. Če bodo rojaki, ki jim je slovenska umetnost draga, pokupili vse, potem bo prišlo prav gotovo vseh dvajset umetnin v naše domove nam in našim potomcem v trajni užitek.

Za 10 pesov lahko zadeneš umetnino, vredno 1000 pesov in več!

V VSAK SLOVENSKI DOM — SLOVENSKO UMETNINO!

ZREBANJE NA II. DRUŽABNI PRIREDITVI 15. APRILA 1956
V ŠALONU „DEKLEVA“, J. NEWBERY IN CORDOBA, Z
ZACETKOM OB 18 - BOGAT KULTURNO ZABAVNI SPORED
PRIJATELJI SLOV. KULTURNE AKCIJE ISKRENO VABLJENI!

VSAK SLOVENSKI DOM MORA IMETI TE KNJIGE

IVAN PREGELJ: MOJ SVET IN MOJ ČAS; uredil dr. Tine Debeljak.

Knjiga je podana kot XI. zvezek Pregljevih Zbranih del.

Cena: broširan 35.— pesov

vezan v platno 45.— "

vezan v usnje 55.— "

NARTE VELIKONJA: LJUDJE; zbirka novel mojstra slovenske novele.

Cena: broširan 35.— pesov

vezan v platno 45.— "

MARIJAN MAROLT: ZORI, NOČ VESELA; roman iz časov Vrhnike pred sto leti.

Cena broširan 30.— pesov

vezan v platno 40.— "

Vse te knjige je izdala Slovenska kulturna akcija. Naročajte jih na naslov: Slovenska kulturna akcija, Alvarado 350, Ramos Mejía F.C.N.D.F.S. prov. Buenos Aires. Dobiva se tudi v prostorih dušnopastirske pisarne, Victor Martínez 50, Buenos Aires in pri vseh poverjenikih naše založbe.